

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Бадрук А.А.

студентка,

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв

УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ПРОЕКТАМИ

Серед передумов, що сприятимуть зростанню національної економіки, важливу роль відіграє формування у нової генерації керівників знань і вмінь використання сучасного проектного підходу до вирішення завдань розвитку процесів управління на різних рівнях, орієнтації цих процесів на досягнення кінцевих результатів з мінімальними витратами часу та коштів і засвоєння методології управління проектами як нового прогресивного інструментарію сфери управління.

За кожним успішним проектом стоїть команда професіоналів та детальна, кропітка робота. Адже від ідеї до її втілення лежить довгий шлях, який включає в себе вирішення всіх організаційних та управлінських питань. Сам проект являє собою сукупність скоординованих дій з певним початком та закінченням, що здійснюється особою або організацією для досягнення певної мети у заздалегідь визначені термін, витрати та параметри виконання [2, с. 182]. Також слід пам'ятати, що проект – це тимчасовий процес, він має початок та кінець, і його результат є унікальним [1, с. 224].

Проект є складною системою, що має певні етапи, елементи, які потребують якісного та ефективного управління. Він має свій життєвий цикл, який складається з таких етапів:

I етап – визначення завдання та ініціалізація проекту;

II етап – процес планування проекту;

III етап – виконання, запровадження проекту;

IV етап – завершення проекту та отримання заздалегідь визначених результатів, ефекту тощо.

Соціальний проект – сконструйоване ініціатором проекту нововведення, метою якого є створення, модернізація або підтримання в зміненому середовищі матеріальних або духовних цінностей, яке має просторово-часові і ресурсні кордони, вплив яких на людей вважається позитивним за своїм соціальним значенням.

Суб'єкти соціального проектування: окремі особистості, організації, трудові колективи, соціальні інститути, спеціально створені проектні групи. Невід'ємна риса суб'єкта проектування – його соціальна активність.

Сучасне соціальне проектування – це один з найефективніших способів розвитку громадянського суспільства. Участь населення у виробленні і прийнятті рішення щодо проектів, їх коригування, в недопущенні довільних соціальних рішень представників влади або приватних осіб – одна з фундаментальних основ практики соціального проектування в багатьох країнах. Включення суспільства в різних формах в процеси розробки та реалізації соціальних проектів значно підвищує громадянську активність населення.

Управління проектом – це процес управління командою і ресурсами проекту за допомогою специфічних методів, завдяки яким проект завершується успішно і досягає своєї мети.

Управління соціальними проектами є складним процесом, під час якого вирішується комплекс пов'язаних питань:

- взаємовідносин між усіма учасниками, що задіяні в процесі управління;
- вибору методів та підходів управління проектом;
- визначення механізмів, засобів та інструментарію.

Таким чином, управління будь-яким проектом потребує застосування системного комплексного підходу не стільки для досягнення найбільшої його ефективності, скільки для досягнення поставлених цілей, виконання визначених завдань та отримання необхідних результатів. Аналіз визначень категорії «управління проектами», дозволяє виділити наступні підходи, що використовуються різними науковцями, організаціями:

- управління проектом як професійна діяльність;
- управління проектом як управлінський процес;
- управління проектом як система відносин в процесі реалізації проекту;
- управління проектом як комплекс дій;
- управління як набір інструментарію.

Управління соціальними проектами залежить від таких основних факторів, як:

- масштаби проекту, обсяг робіт, їх вартість;
- складність проекту;
- кількість і взаємозв'язки внутрішніх і зовнішніх учасників проекту;
- вірогідність змін як у самому проекті, так і в його структурі, умовах, оточенні та у необхідності швидкого реагування на них;
- наявність конкурентів;

– переконаність вищого керівництва у необхідності спеціальної організаційної структури і особи, яка відповідатиме за загальну роботу над проектом.

Будь-який найменший проект потребує застосування методології і визначення відповідального за проект. Застосування різних методів управління проектами без спеціальних технічних та інформаційно-програмних засобів можливе для малих і середніх монопроектів. Окремі засоби можуть успішно застосовуватися для середніх і великих мультипроектів, без створення спеціальної організації проекту. А повний арсенал управління проектами, включаючи команду проекту, варто застосовувати до великих, складних і престижних мегапроектів, коли ціна успіху проекту велика, а витрати будуть цілком виправдані.

Так, управління проектом – складний багатогранний управлінський процес, який складається з комплексу механізмів, дій, засобів, інструментів і здійснюється під впливом зовнішніх та внутрішніх ризиків, з урахуванням різноманітних відносин зовнішнього та внутрішнього характеру. Це процес застосування знань, навичок, методів, засобів та технологій до проектної діяльності з метою досягнення або перебільшення очікувань учасників проекту [3, с. 47] за допомогою яких повинні реалізовуватися завдання і функції держави. Залежно від значення та важливості певного проекту для держави можуть бути задіяні різні гілки влади (законодавча та виконавча), органи державного управління різного рівня, які реалізують інтереси держави в різних галузях суспільного життя і можуть бути представлені різними суб'єктами – організаційними структурами, установами та інститутами.

Список використаних джерел:

1. Мартин П., Тейт К. Управление проектами / Пер. с англ. – СПб.: Питер, 2006. – 224 с.
2. British Standard BS 6079-1:2000. Project management – Part 1: Guide to Project management. – 182 p.
3. A Guide to the Project Management Body of Knowledge. PMI Standards Committee / Ed. Duncan W.R., 1996. – 47 p.